

A PAGSISISI:

❖ PAGPAPATAGAL NG PAGSISISI.

- Sa bahay ni Lazaro, nagsalita si Jesus tungkol sa mahahalagang bagay, kailangan sa kaligtasan. Ngunit hindi nakinig si Marta. Wala siyang panahon. Napakaraming gawain! (Lk. 10:40-41).
- Nangyayari din ito sa atin. Kung nagkasala tayo, at tinatawag tayo ng Banal na Espiritu upang magsisi, pinupuno tayo ni Satanas ng mga gawain, alalahanin, o ano mang distraksyon upang huwag nating maisip ang ating makasalanang kalagayan at magsisi.
- Ngunit hindi sumusuko ang Dios. Nagpapatuloy Syang tumawag (Ezek. 33:11). Inihahalintulad Nya ang ating kasalanan sa maruming damit (Isa. 64:6). Nag-aalok Sya ng kapalit: kanyang malinis na damit (Zech. 3:4), na nilabhan sa dugo ni Jesus (Apoc. 7:14).

❖ TUNAY NA PAGSISISI.

- Ano ang pagsisisi? Ano ang kaibahan ng tunay na pagsisisi at pakunwaring pagsisisi? (2 Cor. 7:10)
- Kung magdala na ng agaran at inaayawang resulta ang kasalanan, lumalabas na ang pagsisisi. Nakakahiya dahil hindi naging mabuti ang ating nagawa. Kung wala lang negatibong resulta, hindi tayo malulungkot sa ating mga ginawa. HINDI ito tunay na pagsisisi (gaya ng kaso ni Hudas).
- Kung ang katotohanan na tayo ay nagkasala ang nagpapalungkot sa atin, at malalim na paghangad na mapatawad (meron man o walang negatibong resulta), humaharap tayo sa tunay na pagsisisi (gaya ng kaso ni Pedro).
- Kung nagkakasala tayo, ang Banal na Espiritu “binibiak tayo” at “sinasaktan” tayo ng malalim na kalungkutan. Kung tutugon tayo ng tunay na pagsisisi, pinapatawad tayo ng Dios, nagpapatawad ng ating mga kasalanan (Ose. 6:1).

❖ ANG PANAWAGAN SA PAGSISISI.

- Nagsimula si Juan Bautista at Jesus sa kanilang ministeryo sa parehong mensahe: “Magsisi” (Mt. 3:1-2; 4:17).
- Bakit mahalaga ang pagsisisi? Dahil kung wala ito ay walang kapatawaran ng kasalanan (Acts 2:38; 3:19). Paano nangyayari ito?
 - (1) Dahil sa Kanyang kabutihan, tinatawagan tayo ng Dios na magsisi (Rom. 2:4)
 - (2) Tumutugon tayo sa panawagan Nya
 - (a) Na may totoong pagkalungkot sa mga nagawa nating mali
 - (b) Na may tapat na pasyang iiwan ang kasalanan
 - (3) Pinapatawad ng Dios ang ating kasalanan sa kabutihan ng dugo ni Jesus na nabuhos sa kalbaryo (Col. 1:13-14)
- Pansinin na ang pagsisisi at kapatawaran ay palaging nagdadala sa atin sa pagbabago; pagbabago ng pananaw upang tumigil tayo sa pagkakasala (Jn. 5:14).

B KAPATAWARAN:

❖ ANG BIYAYA NG KAPATAWARAN.

- Walang makakapilit sa Dios na patawarin tayo. Wala tayong magagawa upang maging karapatdapat sa kapatawarang iyon. Ibinibigay ng Dios sa atin ang kapatawaran dahil sa biyaya; dahil sa walanghanggan Niyang pag-ibig. Nagpapa-tawad Sya dahil siya ay “mabuti, at handing magpatawad, at sagana sa awa” (Awit 86:5; see Exodo 34:6-7).
- Ang Kanyang pag-ibig ang nag-udyok upang ibigay ang sarili sa krus, at bayaran ang utang ng kasalanan na hindi natin kayang bayaran (Efe2:4-5).
- Kung dinadala natin ang ating mga kasalanan sa paanan ng krus, pinapalaya tayo ni Jesus mula sa pasanin na nagpapabigat sa atin. (Heb. 12:1-2).

❖ MGA DAMIT NG KAPATAWARAN.

- Ang Iglesia ng Dios—at ang bawat miembro nito—ay nararamtan “ng kayong lino, malinis at makinang” at “walang mantsa o gusot o anumang gaya nito” (Apoc. 19:8; Efe. 5:27).
- Itong kayong lino ay simbolo ng “matuwid na mga gawa ng mga banal” (Apoc. 19:8b). Ngunit hindi sa kanila itong katuwiran; ibinigay ito sa kanila ni Kristo (Apoc. 7:14).
- Nang nagkasala sina Adan at Eba, tinakpan nila ang kanilang kahubaran ng sarili nilang gawa. Ngunit hubad parin ang turing nila sa harap ng Dios (Gen. 3:7-10). Ang damit na ibinigay ng Dios ay simbolo ng “damit pangkasal” na ibinigay ni Kristo: ang sakdal nyang katuwirang pumapawi sa ating mga kasalanan (Gen. 3:21; Awit (Gen. 3:21; Awit 51:7-10).
- Walang makakapunta sa Langit na walang ganung damit (Mt. 22:1-14).